

200702676/1.

Datum uitspraak: 28 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/41976 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 6 april 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 april 2007, verzonden op 12 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

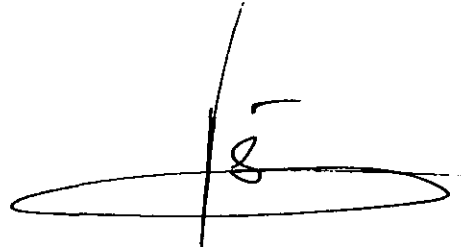
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 juni 2007

32-561.

Verzonden: **28 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/41976

V-ar(s):

**uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 6 april 2007**

in de zaak van

eisces, woonplaats kiezende ten kantore van haar gemachtigde
mr. J.J. Eizenga te Prinsenbeck,

en

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie,
verweerder,
gemachtigde mr. L.M.A. Hansen.

1. Procesverloop

1.1 Eisces heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 25 augustus
2006 (hierna: bestreden besluit) inzake het recht op een verblijfsvergunning asiel voor
bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

1.2 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift
ingezonden.

1.3 Het beroep is behandeld ter zitting van 14 maart 2007. Eisces is in persoon
verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde en vergezeld van B. Arabi als tolk in de
Franse taal. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 Eiseres heeft gesteld te zijn geboren op _____ de Guinese nationaliteit
te bezitten en sedert april 2004 als vreemdeling in Nederland te verblijven. Verweerder heeft
aan eiseres, naar aanleiding van de uitslag van een leeftijdsonderzoek, _____ als
geboortedatum toegekend. Eiseres heeft ter onderbouwing van haar aanvraag van 10 mei
2004, voor zover van belang en samengevat, het volgende aangevoerd.

Eiser is afkomstig uit _____ in Guinee en behoort tot de Fulla bevolkingsgroep. Van juli 2001 tot september 2001 heeft eiseres met haar ouders in _____ gewoond, waar haar ouders zijn gedood in de oorlog. Eiseres heeft kunnen ontsnappen en is daarna naar _____ gegaan, waar zij tot februari 2004 bij een vriend van haar vader heeft verbleven, genaamd _____ door wie zij werd verkracht. Eiseres werd door diens vrouw het huis uitgezet. Eiseres werd door deze vrouw met een mes verwond in haar kruis, waarna eiseres door een andere vrouw naar het ziekenhuis is gebracht. Eiseres heeft geprobeerd bij de gendarmerie bescherming te krijgen, maar daar werd ze weggestuurd. Na twee weken, waarin eiseres op straat heeft geleefd en gebeld, heeft zij _____ ontmoet. Ze is met hem meegegaan naar _____. In die periode heeft zij met _____ geslapen. In april 2004 heeft eiseres met _____ per vliegtuig haar land verlaten. Eiseres heeft toen vastgezet in een huis bij _____. Zij werd met een mes bedreigd, waarna er regelmatig mannen kwamen, door wie ze werd verkracht. Na twee weken kon eiseres weglopen en heeft zij asiel aangevraagd.

2.2 Verweerder heeft, na een gevolgde voornemenprocedure, bij besluit van 14 mei 2004 de aanvraag afgewezen. Het hiertegen ingestelde beroep is bij uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Middelburg, van 2 juni 2004 voor wat betreft de weigering een verblijfsvergunning asiel te verlenen gegrond verklaard, het besluit voor dat deel vernietigd en is bepaald dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met in achtname van hetgeen in de uitspraak is overwogen (kenmerk AWB 04/22667). Bij besluit van 16 juni 2005 heeft verweerder, na een gevolgde voornemenprocedure, de aanvraag van eiseres wederom afgewezen. Het hiertegen ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 10 april 2006 gegrond verklaard, het bestreden besluit is vernietigd en is bepaald dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtname van hetgeen in deze uitspraak is overwogen (kenmerk AWB 05/28611).

2.3 Verweerder heeft, na wederom een gevolgde voornemenprocedure, het bestreden besluit genomen. Dit besluit strekt tot weigering eiseres de onderhavige verblijfsvergunning te verlenen. Verweerder heeft daarbij toepassing gegeven aan het bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw 2000.

2.4 In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2.5 Eiseres heeft in beroep aangevoerd dat verweerder haar ten onrechte een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 heeft onthouden. In de gegrondverklaringen van de beroepen had verweerder aanleiding moeten zien de gevraagde verblijfsvergunning te verlenen. Voorts heeft eiseres zoveel meegemaakt in het land van herkomst, waaronder het zijn van slachtoffer van vrouwenhandel, dat van haar in redelijkheid niet verlangd kan worden dat zij terugkeert naar Guinee. In dit verband heeft eiseres verwezen naar de Guidelines on International Protection (the application of article 1A (2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees to victims of trafficking and persons at risk of being trafficked) van 7 april 2006 (hierna: de Guidelines). Verder wordt weersproken dat de gebeurtenissen reeds zijn getoetst in het kader van het traumatabeleid, wordt het beleid in onderhavig geval inhumaan geacht en wordt erop gewezen dat eiseres bij terugkeer als alleenstaande vrouw een groot gevaar loopt.

2.6 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 kan worden verleend in de in artikel 29, eerste lid, Vw 2000 genoemde gevallen.

2.7 Gelet op voornoemde uitspraken van 2 juni 2004 en 10 april 2006 staat thans uitsluitend nog ter beoordeling de vraag of verweerder eiseres op grond van bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard in aanmerking diende te brengen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000.

2.8 Ingevolge het door verweerder ter zake gevoerde beleid, zoals neergelegd in paragraaf C1/4.4.2.4 Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000), kan er in gevallen waarin de asielzoeker individuele klemmende redenen van humanitaire aard aanvoert die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst en met het asielrelaas, aanleiding bestaan tot verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000. Daarbij dient het te gaan om dusdanig individuele humanitaire omstandigheden, dat in redelijkheid niet kan worden verlangd dat de vreemdeling terugkeert naar het land van herkomst. Humanitaire redenen die na het vertrek uit het land van herkomst zijn ontstaan, kunnen niet leiden tot verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000. De rechtbank acht dit beleid van verweerder niet onredelijk.

2.9 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres in de door haar aan het beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 ten grondslag gelegde gebeurtenissen en omstandigheden geen aanleiding heeft gezien het land van herkomst te verlaten, zodat het voornemde beleid niet van toepassing is. Dat eiseres in die gebeurtenissen en omstandigheden geen aanleiding heeft gezien Guinee te verlaten, heeft verweerder mogen afleiden uit de eigen verklaringen van eiseres ten tijde van het nader gehoor, dat zij niet op eigen initiatief haar land van herkomst heeft verlaten, maar is meegenomen door een man, genaamd [naam] en dat zij nog steeds in Guinee zou zijn geweest als [naam] haar niet zou hebben meegenomen. In de correcties en aanvullingen heeft eiseres geen correctie aangebracht op deze verklaringen noch nadien gesteld of anderszins aannemelijk gemaakt dat zij voornemens was Guinee vanwege deze gebeurtenissen te verlaten, al dan niet met behulp van een derde.

Wat er ook zij van het betoog van de zijde van eiseres dat de vrouwenhandel, waarvan eiseres slachtoffer is geworden, in Guinee is aangevangen in de vorm van misleiding van eiseres, naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder mogen overwegen dat de gedwongen prostitutie op Nederlandse bodem heeft plaatsgevonden, hetgeen ook niet wordt betwist door eiseres, en daarmee niet in het land van herkomst van eiseres, zodat eiseres hierin geen aanleiding heeft kunnen zien om het land van herkomst te verlaten. In de omstandigheid dat eiseres hier te lande slachtoffer is geworden van vrouwenhandel, hoe ernstig en betreurenswaardig deze gebeurtenis op zichzelf ook is, heeft verweerder derhalve evenmin aanleiding hoeven zien toepassing te geven aan het in paragraaf C1/4.4.2.4. Vc 2000 neergelegde beleid.

Voor zover eiseres een beroep heeft gedaan op de Guidelines faalt dit beroep. In de Guidelines wordt, kort samengevat, aangegeven dat slachtoffers van mensenhandel onder

omstandigheden in aanmerking kunnen komen voor vluchtelingrechtelijke bescherming. Hiervan kan in onderhavig geval geen sprake (meer) zijn, nu reeds bij onherroepelijke uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Middelburg, van 2 juni 2004 in rechte vaststaat dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, Vw 2000.

Gelet hierop kan het betoog dat eiseres bij terugkeer naar Guinee risico loopt wederom slachtoffer te worden van vrouwenhandel dan wel bij terugkeer groot gevaar loopt als alleenstaande vrouw evenmin tot een ander oordeel leiden.

2.10 Op grond van al het voorgaande heeft verweerder zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres niet op grond van bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000.

2.11 Op grond van het voorgaande zal het beroep ongegrond worden verklaard. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

3. Bestissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M.L. Weerkamp en in het openbaar uitgesproken op 6 april 2007, in tegenwoordigheid van mr. M.P.J. Tillie, griffier.

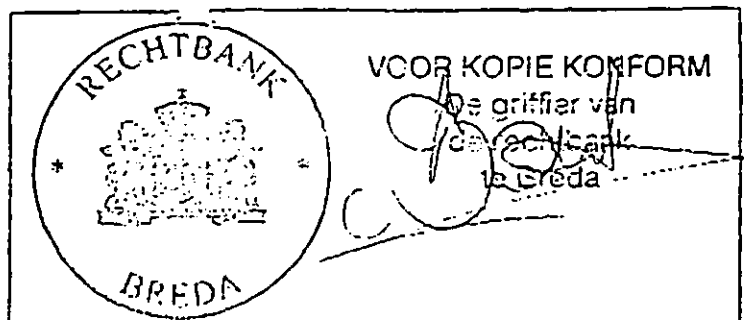

Rechtsmiddelenclausule

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:
12 APR. 2007

SCHOVERS

Advocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2290	16 APR 2007
B	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: OD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE
per fax (070-3651380) en gewone post

Inzake: 20070299 HE / / IND PV Den Haag

Uw referentie:

Mr. W.F. Schovers*
Mr. J.J. Eizenga**
Mw. mr. E.M.G. van Nuenen
Mw. mr. A. Kurt-Göçoglu
Mw. mr. M. Verger
Mr. J. Eliesen
Office Manager:
Mw. S. Kranen
Secretariaat:
Mw. J.M.A. Timp
Mw. M.G.A. Machielsen

* *Specialist Bouwrecht*
** *Specialist Vreemdelingenrecht*

maandag 16 april 2007

Edelachtbare vrouwe, heer,

mevrouw geboren op met de Guinese nationaliteit, verder te noemen appellante, te dezer zake woonplaats kiezende op mijn kantooradres, Markt 38 te Prinsenbeek, Postbus 25, 4840 AA Prinsenbeek, waarvan ondergetekende verklaart tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie.

Dat appellante hierbij hoger beroep instelt tegen de in kople bijgesloten uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage zitting houdende te Breda (verder: de rechtbank) (PRODUCTIE 1), gedateerd de zesde april 2007 (AWBnummer 06/41976).

Dat het appelschrift berust op de navolgende grief:

GRIEF 1

Ten onrechte neemt de rechtbank aan dat, omdat appellante uit Guinee is meegenomen door een man, genaamd zij niet op eigen initiatief het land heeft verlaten en dat artikel 29 lid 1 aanhef en onder c Vreemdelingenwet derhalve niet toepasselijk is.

Toelichting:

Al hetgeen mevrouw aangeeft ondervonden te hebben (hetgeen samengevat beschreven is onder rechtsoverweging 2.1) is in combinatie redengevend geweest voor het vertrek uit Guinee en de huidige wil om daar nooit meer geen terug te keren. Het

laatste, de spreekwoordelijke druppel die de emmer deed overlopen, was het feit dat zij verleid werd door om mee te gaan naar Europa. De mooie praatjes en beloftes die aan haar werden gedaan in Guinee, bleken leugens te zijn en het enige doel van hem was om haar te exploiteren in Europa. In Europa gekomen kwam mevrouw daar al meteen achter hetgeen bij haar een "kras op haar ziel" heeft achtergelaten. Nu het begin van dit slachtofferschap in Guinee plaatsvond, dient dit wel degelijk betrokken te worden bij de toets aan artikel 29 lid 1 aanhef en onder c Vreemdelingenwet. Met andere woorden: hier zijn wel degelijk individuele klemmende redenen van humanitaire aard aan hand, die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst. Het feit, dat de gedwongen prostitutie uiteindelijk op Nederlandse bodem heeft plaatsgevonden, doet hieraan niet af. Zou zij dit van tevoren hebben geweten, dan zou zij immers in het geheel niet met deze man zijn meegegaan. Het begin van de mensenhandel vond derhalve plaats in Guinee en telt daarom mee.

Het lijkt mij, dat hier sprake is van een dermate bijzondere situatie die bij het schrijven van de Vreemdelingencirculaire nog niet voorzien was maar die dermate belangrijk is, dat hiervoor een redelijke en billijke oplossing voor het slachtoffer van de mensenhandel gevonden moet worden.

Het is ook in de geest van de in het beroep onder punt 6 naar voren gebrachte Guidelines on International Protection van 7 april 2006 om Vc 1/4.4.2.4 op een zodanige manier uit te leggen. De bescherming van slachtoffers van mensenhandel vergt, zo blijkt ook uit deze Guidelines, een ruimhartige uitleg van de vreemdelingencirculaire.

De risico's die appellante loopt bij terugkeer (zij is een alleenstaande vrouw en als voormalig object van mensenhandel loopt zij grote risico's) zijn individueel bepaald en maken tevens, dat zij niet naar het Guinee kan terugkeren.

Overigens, en dit is door de rechtbank niet meer in de uitspraak behandeld, alhoewel dit wel ter zitting naar voren is gebracht, dient de regeling van C1/4.4.2.4 complementair gelezen te worden aan de "traumata"-regeling van C1/4.2.2. Bovendien gaat het hier niet alleen om trauma's in de zin van C1/4.2.2, maar ook om andere omstandigheden die niet als trauma in de zin van C1/4.2.2 uitgelegd kunnen worden.

Conclusie

Gezien bovengenoemde grieven verzoekt appellant U de bestreden uitspraak te vernietigen.

Voorts wordt verzocht de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te veroordelen in de proceskosten.

SCHOVERS
Advocaten

Met vriendelijke groet,

J.J. Eizenga